

Spokorno bogoslužje za mlade v jubilejnem letu 2025

Za spokorno bogoslužje med mladimi poiščemo bralce, pevce ali glasbenike, zbor.

DALJŠA VERZIJA

Služi kot skupna priprava na spoved, adoracija in spovedovanje.

Pesem

Vsi, ki ste žejni

UVOD

Duhovnik:

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Gospod z vami.

Vsi: In s tvojim duhom.

Duhovnik pozdravi lahko tako ali podobno:

Dragi mladi! Zbrali smo se, da bi se spokorili in prenovili svoje življenje. Glavni namen jubilejnega leta, ki ga v Cerkvi redno obhajamo vsakih 25 let, je vrnitev h Gospodu, korak bližje k moji resničnosti tako, kot si jo je zamislil Stvarnik, ko me je priklical v bivanje. K tej izvorni resničnosti o meni ne spadajo jeza, zamere in sovraštvo. Zato je pot, na katero me Gospod v tem letu kliče, pravzaprav pot sprave. Številni bodo, ali pa so že v tem letu, poromali v Rim, na ulice, kraje in trge, ki so jih pred njimi s svojimi sledovi zaznamovali svetniki – pričevalci sprave. Med možmi in ženami, ki so pokopani po rimskih cerkvah, pa sta tudi največja svetopisemska pričevalca sprave: sveti Štefan in sveti Pavel. Poglejmo njun zgled sprave, da bomo tudi sami lažje našli pot k svoji pravi resničnosti.

Zapojemo primerno pesem, ki naj spodbuja k novemu življenju in govori o pripravljenosti hoditi za Kristusom. Predlogi pesmi:

V nebesih dom pripravljen je za nas

Le v Bogu umiri se srce

Psalm 139 Preišči me o Bog

MOLITEV

O Bog,
kličeš nas iz teme v svojo čudovito svetlobo,
od laži k resnici,
iz smrti v življenje.
Daj nam svojega Svetega Duha,
ki naj odpre naša ušesa in opogumi naša srca,
da bomo spoznali svoj poklic
in se trdno držali tvoje poti
ter zares živeli kot kristjani.
Po Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

BERILO

Berilo iz Apostolskih del

APD 7,54-8,1

Ko so to slišali, so se razsrdili v svojih srcih in škripali z zobmi proti njemu. Štefan pa je poln Svetega Duha uprl pogled proti nebu in videl Božjo slavo in Jezusa, ki je stal na Božji desnici, in rekel: »Glejte, nebesa vidim odprta in Sina človekovega, ki stoji na Božji desnici!« Tedaj so zavpili z močnim glasom, si zatisnili ušesa in vsi hkrati planili nadenj. Pahnili so ga iz mesta in ga kamnali. In priče so položile svoja oblačila k nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel. In kamnali so Štefana. Ta pa je molil in govoril: »Gospod Jezus, sprejmi mojega duha!« Nato je pokleknil in zaklical z močnim glasom: »Gospod, ne prištevaj jim tega greha!« Ko je to rekel, je zaspal. Savel je bil med tistimi, ki so odobraval ta uboj.

To je Božja Beseda.

PSALM Z ODPEVOM

Ps 51,12-13.14-15.16-17

ODPEV: »Čisto srce, o Bog, mi ustvari.«

Čisto srce, o Bog, mi ustvari
in duha stanovitosti v meni obnovi!
Ne zavrzi me izpred svojega obličja
in svojega svetega duha mi ne odvzemi!

ODPEV: »Čisto srce, o Bog, mi ustvari.«

Vrni mi veselje nad tvojim zveličanjem
in duha velikodušnosti v meni obnovi.
Učil bom hudobne tvojih potov
in grešniki se k tebi spreobrnejo.

ODPEV: »Čisto srce, o Bog, mi ustvari.«

Reši me kazni za prelito kri, o Bog;
moj jezik naj se raduje tvoje pravičnosti.
Gospod, odpri moje ustnice
in moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo!

ODPEV: »Čisto srce, o Bog, mi ustvari.«

SPEV PRED EVANGELIJEM

Kristus je za nas postal pokoren vse do smrti, smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil in mu podélil ime, ki je nad vsakim imenom.

EVANGELIJ

Iz svetega evangelija po Luku.

LK 23,33-46

In ko so prišli na kraj, ki se imenuje Lobanja, so tam križali njega in oba hudodelca, enega na desnici in enega na levici. Jezus je govóril: »Oče, odpústi jim, saj ne vedo, kaj delajo.« Ko so si delili njegova oblačila, so zanje žrebali. Ljudstvo pa je stalo zraven in gledalo. Celo voditelji ljudstva so se norčevali iz njega in govorili: »Druge je rešil, naj reši sebe, če je on Božji Mesija in Izvoljenec.« Posmehovali so se mu tudi vojaki; pristopali so in mu ponujali kisa. Govorili so: »Če si judovski kralj, reši samega sebe.« Nad njim je bil tudi napis: »Ta je judovski kralj.«

Eden od hudodelcev, ki sta visela na križu, ga je preklinjal in mu govóril: »Ali nisi ti Mesija? Reši sebe in naju!« Drugi pa mu je odgovóril in ga svaril: »Ali se ne bojiš Boga, saj te je zadela enaka obsodba? In naju po pravici, kajti prejemava primerno povračilo za to, kar sva storila; ta pa ni stóril nič hudega.« In govóril je: »Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« In on mu je rekel: »Resnično, povem ti: Danes boš z menoj v raj.«

Bilo je že okrog šeste ure, ko se je stemnilo po vsej deželi do devete ure, ker sonce ni dajalo svetlobe. Zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. Jezus je zaklical z močnim glasom in rekel: »Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo.« In ko je to rekel, je izdihnil.

To je Kristusov evangelij.

KATEHEZA

Prvo srečanje med Pavlom in Štefanom se zgodi v trenutku Štefanovega mučeništva. Apostolska dela poročajo o tem, da je bil Štefan poln Svetega Duha. Uprl je svoj pogled proti nebu in videl Božjo slavo in Jezusa, ki je stal na Božji desnici. Rekel je: *»Glejte, nebesa vidim odprta in Sina človekovega, ki stoji na Božji desnici!«* Tedaj so zavpili z močnim glasom, si zatisnili ušesa in vsi hkrati planili nadenj. Pahnili so ga iz mesta in ga kamnali. In priče so položile svoja oblačila k nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel. In kamnali so Štefana. Ta pa je molil in govoril: *»Gospod Jezus, sprejmi mojega duha!«* Nato je pokleknil in zaklical z močnim glasom: *»Gospod, ne prištevaj jim tega greha!«* Ko je to rekel, je zaspal.³ S tem se pripoved o Štefanu konča. Pavel pa tu šele dobro začenja pot iskanja svoje resnične podobe. Ko tako čez nekaj let stoji pred kraljem Agripo in se zagovarja, gleda nazaj na pot iskanja svoje resnične podobe, ter pravi: *Jaz sem sam pri sebi mislil, da moram z vso močjo nasprotovati imenu Jezusa Nazarečana. In tako sem res ravnal v Jeruzalemu. S pooblastilom velikih duhovnikov sem veliko svetih zapiral v ječe; in ko so jih pobijali, sem glasoval za to. Po vseh shodnicah sem se pogosto znašal nad njimi in jih silil k bogokletstvu. Neizmerno sem divjal in jih preganjal celó po tujih mestih. [...] vse do danes mi je Bog pomagal, zato stojim zdaj tukaj, da pričujem malim in velikim.*⁴

Ko spremljamo razvoj dogodkov med svetim Štefanom in Pavlom, se lahko upravičeno čudimo Božji logiki. Verjetno se nam zdi popolnoma nemogoča in prehitro jo lahko označimo za nekaj, kar pripada svetnikom, sami pa s tem nimamo kaj dosti opraviti. Pa to ne drži. Pot svetega leta, pot iskanja svoje resnične podobe, nas vodi k spravi. In to kar Bog stori v življenju Štefana ter Pavla ni nič drugega kot sprava. Gospod čaka tudi nas, da odgovorimo povabilu in začnemo to pot.

Prvo, kar nas v pripovedi o Štefanovem mučeništvu lahko preseneti, so besede odpuščanja, ki jih izreče tik pred smrtjo. To je junaštvo, ki ga vsak ne zmore. Junaštvo zato, ker zahteva od človeka, da naredi korak preko svoje narave. V naši naravi je, da se borimo za svojo zmago ali pa vsaj za preživetje. V tej logiki bi bila edina zmaga maščevanje in poraz ubijalcev. On pa jim odpusti. To je mogoče samo, če za pomoč prosimo Boga. To je njegova zmaga in naš – človeško gledano – poraz. A če zmaguje

---

³ Apd 7,55-60.

⁴ Apd 26, 9-11.22.

Bog, potem zmagujem tudi jaz v njem, ker me je pri krstu sprejel za svojega otroka. Moja resnična podoba, ki jo na poti sprave odkrivam, je tako podoba božjega otroka, ki ima pogum odpuščati.

Drugo veliko pričevanje pa so Pavlove besede, s katerimi se po vseh letih svojega misijonarskega dela zagovarja pred kraljem. V tem zagovoru prizna, da je v svoji mladosti divjal in sejal smrt misleč, da izpolnjuje Božjo voljo. Po spreobrnjenju spozna, da je resnična Božja volja zanj pravzaprav na strani onih, proti katerim je pred tem gojil sovraštvo. Predstavljamo si lahko, da se je sveti Pavel ob tem spoznanju znašel na začetku težke poti. Sprejeti je moral odpuščanje tistih, ki jih je pred tem pobijal – med njimi tudi Štefana – in odpuščanje Boga, ki mu je dal novo priložnost in ga sprejel kot svojega otroka. Sprejeti odpuščanje drugega je morda še težje kakor odpustiti, saj pri tem najprej priznam, da je bilo tisto, kar sem mislil, da je dobro, pravzaprav slabo in zgrešeno. Pomeni poraz tiste resničnosti, o kateri sem zmotno mislil, da je moja prava. In tega ne zmorem, če ne srečam Boga in njegove ljubezni. Brez njega se lahko samo zjočem nad svojim osebnim porazom in ostanem na tleh. Z njim ob strani pa iz tega priznanja lahko vstanem v novo življenje. Gre torej za popolno zmago Boga. A če zmaguje on, ki je moj Oče, zmagujem tudi jaz, ker me je sprejel med svoje otroke.

Ko na koncu pogledamo celoto, vidimo ubitega Štefana, ki v nebeškem veselju zmaguje, saj je z Bogom ob strani zmagel odpustiti. In vidimo ubijalca Pavla, ki v tem istem veselju nebes stoji ob Štefanu. Tudi on zmaguje, saj je v breznu bridkega spoznanja svoje resničnosti uspel sprejeti odpuščanje. To ni še ena od človeških zgodb s srečnim koncem. Ne. Je mnogo več. To je zgodba žrtve in ubijalca, ki sta v Božji ljubezni zmogla odpustiti in sprejeti odpuščanje ter se skupaj veselita svoje resnične podobe – podobe Božjega ljubljenega otroka.

Njun zgled in priprošnja vabita tudi nas, da stopimo na to pot. V zakramentu spovedi se tudi za moje življenje dogaja ta čudežna sprememba. Bog stori tisto, kar s svojimi človeškimi moči ne zmorem. On mi v svoji ljubezni pomaga, da sklonim glavo in odpustim. On mi pomaga, da priznam svoj človeški poraz in sprejemem odpuščanje. V zakramentu spovedi se dopolni pot sprave. Ko zaslišim besede »*Jaz te odvežem tvojih grehov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha*«, končno spoznam, kdo sem: Božji ljubljeni otrok. To je zmaga, ki brez Boga ni mogoča. Zato ne oklevajmo in mu zaupljivo podajmo roko.

Zapojemo pesem. Predlogi:

Psalm 126 Gospod je obrnil našo usodo

In manus tuas Pater (Taize)

Rad bi te videl

IZPRAŠEVANJE VESTI

Ko sediš in čakaš, da se tudi zate odpro vrata spovednice, te verjetno v mislih spremljajo različni občutki. A nikar naj strah in sram ne zmagata. Vstopaš namreč v naročje Očeta, ki te pričakuje, da ti ponovno izpove svojo ljubezen in te spomni, kdo v resnici si. Glej, da v tebi ne zmaga ponos, ker nisi ti tisti, ki bi zmagoval, ampak bo po tvoji spovedi, po odpuščanju, ki ga boš izrekel ter sprejel, ponovno zmagal Bog. In ker te ljubi, te bo sprejel na svoje rame in ti dal delež pri njegovi zmagi nad grehom.

Kaj je uničevalo mojo resnično podobo?

Trenutki, ko sta bila moja jeza in razočaranje prevelika, da bi zmozel odpustiti.

1. Do koga v zadnjem času gojim jezo, razočaranje in odpor?
2. V katerih odnosih čutim nemoč, da bi storil korak bližje?
3. Je bilo maščevanje v besedah, mislih in dejanjih močnejše, kakor želja, da bi odpustil?
4. Sem verjel mislim v meni ali v svetu, ki mi pravijo da Bogu ni mar zame In da morda niti ne obstaja?
5. Kako sem reagiral na jezo, razočaranje in žalost nad menoj in drugimi?

Trenutki, ko odpuščanja nisem zmozel sprejeti.

1. Sem v zadnjem času opazil, da zaradi lastne trme in ponosa ne znam in ne zmorem storiti koraka naprej v ranjenih odnosih?
2. Sem pozabil, da Bog v meni vidi svojega ljubljenega otroka?
3. Pa njegove darove, talente, sposobnosti ter druge vsakodnevne darove, sem jih znal sprejeti v hvaležnosti ter jih uporabiti, ali sem morda nanje pozabil?
4. Kaj pa darovi ljubezni in spolnosti, ki mi jih je zaupal? Sem jih uporabil za krepitev njegove podobe v meni in v drugih, ali pa sem jih zlorabil?
5. Sem s svojimi besedami in dejanji ljudem okoli mene uspel pokazati hvaležnost za vse, kar mi Bog po njih podarja?

KESANJE

Duhovnik:

Gospod Jezus je klical grešnike v kraljestvo svojega Očeta. Zato naj sedaj vsak obudi v svojem srcu kesanje in naredi vsak zase potrebni trdni sklep.

Sledi nekaj trenutkov tišine, nato vsi skupaj molijo:

Vsemogočnemu Bogu in vam, bratje in sestre, priznam, da sem grešil v mislih, besedah in dejanju, mnogo dobrega opustil in slabega storil.

Trkajo se na prsi in pravijo:

Žal mi je, zelo mi je žal.

Nato nadaljujejo:

Zato prosim sveto Devico Marijo, vse angele in svetnike in tudi vas, prosite zame Boga, nebeškega Očeta.

PROŠNJE

Duhovnik:

Gospod Bog, ti vse veš. Ti veš, da imamo iskreno voljo bolj zvesto služiti tebi in bratom. Ozri se na nas in usliši naše prošnje.

Bralec:

6. Daj nam milost resničnega spreobrnjenja.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

7. Zbudi v nas duha spokornosti in utrjuj naše sklepe.

8. Odpusti nam naše grehe in prizanesi našim slabostim.

9. Napolni naša srca s pravim zaupanjem in velikodušnostjo.

10. Naredi nas za zveste učence svojega Sina in žive ude njegove Cerkve.

OČENAŠ

Duhovnik:

Bog noče smrti grešnika, ampak da se spreobrne in živi. Dobrotno naj sprejme priznanje naših grehov in nam izkaže svoje obilno usmiljenje, ko ga prosimo, kakor nam je naročil njegov Sin.

Vsi skupaj molijo: Oče naš, ki si v nebesih ...

Lahko zapojemo pesem

Srce ti dam, zate naj gori

Moje imaš srce

Pred križem

Prečudoviti

Duhovnik povabi mlade k adoraciji in da pristopijo k zakramentu svete pokore.

MOLITVENA URA PRED NAJSVETEJŠIM

Izpostavitev in kajenje Najsvetejšega.

Medtem pojemo eno od pesmi

Poklonim se

Jezus, k tebi hitim

Moj Jezus, rešitelj

Več mladih lahko izmenjaje bere odlomke za premišljevanje, vmes petje pesmi, tišina.

1. Zgled, ki nas lahko nagovori ko sami pristopamo k spovedi je gotovo sveti Pavel. Na nek način se tudi nam pri vsaki spovedi zgodi, kot Pavlu na poti v Damask, da se nam Bog razodene takšen kot je. Ne kakršnega vidimo mi v svojih grehah in napakah ampak kakršen je v resnici. Pokojni papež Benedikt XVI je o trenutku Pavlovega spreobrnjenja takole razmišljal: *Za apostola Pavla je spreobrnjenje resnična prenovitev, ki je spremenila vsa njegova merila. Zdaj more reči, da je vse, kar je bilo prej zanj bistveno in osnovno, postalo 'nesnaga'. Ni več 'zasluga', marveč 'izguba', ker odslej velja samo življenje v Kristusu. To je razširilo njegovo srce, ga odprlo za vse. V tem trenutku ni izgubil prav ničesar tistega, kar je bilo dobrega in resničnega v njegovem življenju, v njegovi dediščini. Ker se je z vsem srcem odprl Kristusu, je postal zmožen za obsežen dialog z vsemi, zmožen vsem postati vse.* (papež Benedikt XVI, 03/09/2008)

Pesem

Res velik si Bog

2. Ko stopam k spovedi vstopam v prostor, kjer ni več vse odvisno od mene. Tam dela Bog. In tega me je lahko strah. Tudi Pavel se je moral soočiti z nečim kar je večje od njega, z Bogom ki vse drži v svojih rokah. Papež Frančišek razmišlja o apostolu Pavlu in pravi, da je: *srečanje s Kristusom na poti v Damask radikalno spremenilo njegovo življenje. Od tistega trenutka dalje smisel bivanja zanj ni več v zanašanju na lastne moči, da bi se skrupulozno držal postave, temveč v tem, da se z vso svojo osebo oprime zastonjske in nezaslužene Božje ljubezni, križanega in ustalega Jezusa Kristusa. Tako spozna vdor novega življenja, življenja v skladu z Duhom, v katerem, po moči vstalega Gospoda, izkusi odpuščanje, zaupanje ter tolažbo. In Pavel te novosti ne more zadržati zase: milost ga priganja, da oznanja veselo novico o ljubezni in spravi, ki ju Bog v Kristusu v polnosti podari človeštvu.* (papež Frančišek, 25/01/2017)

Pesem

Na križ si šel Gospod

3. *Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo. Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem. Ljubezen med nami je postala popolna v tem tako, da imamo zaupnost na*

dan sodbe, kajti kakor biva On, tako bivamo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni. Mi ljubimo, ker nas je on prvi vzljubil. Če kdo pravi: »Ljubim Boga,« pa sovraži svojega brata, je lažnivec. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, katerega ni videl. In od njega imamo to zapoved: Tisti, ki ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata. (1Jn 4, 16-21)

Pesem

Bog je ljubezen

4. Spoved postane nekaj lepega, ko se zavedam, da tečem v naročje Njega, ki me noro ljubi.

Kristusova ljubezen nas priganja k spravi. »Kristusova ljubezen«: ne gre za našo ljubezen do Kristusa, temveč za Kristusovo ljubezen do nas. Na isti način sprava, h kateri smo spodbujeni, ni le naša iniciativa: je predvsem sprava, ki jo Bog ponudi nam v Kristusu. Prej kot človeško naprežanje vernikov, ki si prizadevajo preseči svoje razdeljenosti, je zastonjski Božji dar. Učinek tega daru osebi, ki ji je odpuščeno in je ljubljena, pa je poklicanost k oznanjevanju evangelija sprave v besedah in dejanjih, k življenju in pričevanju o spravljenem bivanju. (papež Frančišek, 25/01/2017)

Pesem

Nihče ne ljubi te kot jaz

5. *Prišli so v Jeriho. Ko je s svojimi učenci in s precejšnjo množico odhajal iz Jerihe, je slepi berač Bartimáj, Timájev sin, sedel ob poti. In ko je slišal, da je to Jezus Nazarečan, je začel vpiti in govoriti: "Jezus, Davidov sin, usmili se me!" Mnogi so ga grajali, naj umolkne, on pa je še glasneje vpil: "Davidov sin, usmili se me!" Jezus je obstal in rekel: "Pokličite ga!" Poklicali so slepega in mu rekli: "Le pogum, vstani, kliče te!" Odvrgel je svoj plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu. Jezus ga je vprašal: "Kaj hočeš, da ti storim?" Slepemu je dejal: "Rabuní, da bi spregledal!" Jezus mu je rekel: "Pojdi, tvoja vera te je rešila!" Takoj je spregledal in šel po poti za njim. (Mr 10,46-52)*

Pesem

Upaj o Izrael

6. Vsak, ki je v svojem življenju občutil kako ga ima Bog rad, je verjetno spoznal tudi kakšen revež je pred Bogom. Brez njega nimam nič kar imam, in z njim vse. Ko stopim k spovedi, ko stopim v njegovo ljubezen, pustim da me očisti, umije in mi nadene sinovska oblačila in prstan.

Tukaj smo kot berači Očetovega usmiljenja in prosimo odpuščanje. Cerkev je vedno Cerkev ubogih v duhu in grešnikov, ki iščejo odpuščanje, ne pa le Cerkev

pravičnih in svetih, temveč pravičnih in svetnikov, ki se prepoznavajo kot ubogi in grešniki.

Greh je vedno rana v odnosih: v odnosu z Bogom in v odnosu z brati in sestrami. Nihče se ne reši sam, prav tako pa je res, da greh enega učinkuje na mnoge. Kot je vse povezano v dobrem, je povezano tudi v zlu.

Kako bi mogli biti verodostojni v svojem poslanstvu, če ne priznamo naših napak in se ne sklonimo, da bi poskrbeli za rane, ki smo jih povzročili s svojimi grehi?

Zdravljenje ran se začinja z izpovedjo greha. (papež Frančišek, 01/10/2025)

Pesem

Jezus Adoramus te

7. Papež Frančišek je z mladimi razmišljal o zakramentu spovedi. Nagovor je začel z vprašanjem, ki je aktualno tudi za nas, sedaj:

»O čem razmišljate, ko greste k spovedi?« »O grehah.« Toda – sprašujem vas – ali so grehi res v središču spovedi? Bog želi, da se mu približaš in misliš nase, na svoje grehe ali pa na Njega? Kaj je središče, grehi ali Oče, ki vse odpušča? K spovedi ne gremo kot kaznjenci, ki se morajo poniževati, ampak kot otroci, ki tečejo, da bi prejeli Očetov objem. Oče nas dvigne iz vsake situacije in nam odpusti vsak greh. Dobro me poslušajte: Bog odpušča vedno! Ste razumeli? Bog odpušča vedno! (papež Frančišek, 14/09/2021)

Pesem

Se predajam

8. Dobro vemo, kako pomembni so spomini. Ko srečamo prijatelje, ki nam veliko pomenijo, si ta srečanja zapomnimo, da nas bodrijo, ko je težko. Kaj šele ko srečamo Njega, ki nas ljubi brez omejitev. Papež nas vabi:

Po vsaki spovedi se ustavite nekaj trenutkov in si zapomnite odpuščanje, ki ste ga prejeli. Ohranite tisti mir v srcu, svobodo, ki jo čutite v sebi. Ne grehov, ki jih ni več, ampak odpuščanje, ki vam ga je podaril Bog, nežnost Boga Očeta. Varujte ga in ne pustite, da vam ga ukradejo. In ko boste naslednjič šli k spovedi, se spomnite: spet bom prejel ta objem, ki mi je naredil toliko dobrega. Ne grem k sodniku, da bi poravnal račune, ampak k Jezusu, ki me ljubi in ozdravlja. Bog Oče vedno odpušča, bojema in sprejema. Pri spovedi dajmo Bogu prvo mesto. Če je Bog glavni protagonist, vse postane lepo in spoved postane zakrament veselja. Da, veselja: ne strahu in obsojanja, ampak veselja. (papež Frančišek, 14/09/2021)

Pesem

Vsi, ki ste žejni

9. *Kdaj je Bog užaljen? Ko ga greš prosit odpuščanje? Ne, nikoli. Bog trpi, kadar mi verjamemo, da nam ne more odpustiti. Toda Bog se veseli, ko nam odpušča, vsakič znova. Ko nas dvigne, verjame v nas kot prvič, ne obupa. Mi smo tisti, ki obupamo, in ne On. Ne vidi grešnikov, ki jih je treba označiti, ampak otroke, ki jih je treba ljubiti. Ne vidi napačnih oseb, ampak ljubljene otroke; morda ranjene, in takrat ima še več sočutja in nežnosti. In vsakič, ko se spovemo, se v nebesih praznuje. Naj bo tako tudi na zemlji!* (papež Frančišek, 14/09/2021)

Pesem

V nebesih dom

ZAHVALNA MOLITEV

Sveti Oče,
v svoji dobroti si nas prenovil,
da smo podobni tvojemu Sinu.
Ko smo dosegli tvoje usmiljenje, prosimo,
naj bomo vidno znamenje tvoje ljubezni v svetu.
Po Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

Božja pomoč ostani vedno pri nas.

Vsi: Amen.

Duhovnik pokadi Najsvetejše.

Medtem se poje pesem.

V zakramentu

BLAGOSLOV Z NAJSVETEJŠIM

Duhovnik moli:

Molimo. Jezus, naš Bog, v čudovitem zakramentu svete evharistije si nam zapustil spomin svojega trpljenja in vstajenja. Naj svete skrivnosti tvojega Telesa in Krvi tako častimo, da bomo prejeli vedno več sadov tvojega odrešenja, ki živiš in kraljuješ vekomaj.

Vsi: Amen.

Duhovnik podeli blagoslov z Najsvetejšim.

MOLITEV V SPRAVO ZA BOGOKLETJE

Bog bodi hvaljen.

Hvaljeno bodi njegovo sveto ime.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek.

Hvaljeno bodi ime Jezusovo.

Hvaljeno bodi njegovo presveto Srce.

Hvaljena bodi njegova predragocena Kri.

Hvaljen bodi Jezus v najsvetejšem oltarnem Zakramentu.

Hvaljen bodi Bog Sveti Duh, Tolažnik.

Hvaljena bodi vzvišena Mati božja, presveta Devica Marija.

Hvaljeno bodi nje sveto in brezmadežno spočetje.

Hvaljeno bodi njeno slavno vnebovzetje.

Hvaljeno bodi ime Device in Matere Marije.

Hvaljen bodi njen prečisti ženin sveti Jožef.

Hvaljen bodi Bog v svojih angelih in svetnikih.

Duhovnik pospravi Najsvetejše v tabernakelj.

Medtem pojemo pesem.

Ti (si šel na križ)

Ti si dušo obudil